

Written by - வ.மே.அருச்சுணன் - மலேசியா -

Tuesday, 26 February 2013 21:27 - Last Updated Tuesday, 26 February 2013 21:38

சனி மற்றும் ஞாயிறு ஆகிய இரண்டு நாட்கள் விடுமுறை என்பதால் நீண்ட நேரம் நன்றாகத் திங்கி எழுவான். அந்த விடுமுறை நாட்களில் காலையில் அம்மா அவனை எழுப்புவதில்லை. பத்து மணிவரையிலும் திங்கி எழுவான்.

பள்ளிப் பிள்ளைகள் இரண்டு நாட்கள் விடுமுறையில் நன்கு திங்கியபின் அடுத்துவரும் திங்கட்கிழமை அன்று பிள்ளைகள் காலையில் எழுந்து பள்ளிச் செல்லச் சிரமப்படுவார்கள். அந்த நாள்தான் 'கறுப்புத்திங்கள்' என்பார்கள். பார்த்திபனும் வலே நாளான திங்கட்கிழமை காலையே ஆறரை மணிக் கே எழுந்திருப்பது அவனுக்குச் சிரமமாக இருந்தது! பள்ளி நாட்களில் அவன் பட்ட அனுபவம் இன்றும் அவன் நினைவில் நிழலாடும்!

மறக்காமல் அறையின் குளிர்சாதனத்தை நிறுத்துகிறான். அறையின் குளிர்சாதனத்தை நிறுத்த மறந்து ஒரு நாள், மாலையில் அம்மா வந்து அதனை நிறுத்திய அம்மாவிடம் வசமாக வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டதை அவன் நினைத்துக் கொள்கிறான்!

“பார்த்திபா.....உன் மனசில நீ என்ன நினைச்சிக்கிட்டு இருக்கே....?” பார்த்திபன் அப்போதுதான் களைப்புடன் வலையில்லிருந்து திரும்பியிருந்தான். வழக்கம் போல் வீட்டிற்கு நேரத்தில் திரும்பிவிடுபவன், அலுவலகத்தில் வலே இருந்ததால் சற்று தாமதமாகத் திரும்ப வணேடியதாயிற்று. திரும்பியதும் திரும்பாததுமாக அம்பிகை மகனை வசப்பாடத் தொடங்கிவிட்டார்!

“ஏம்மா.....வந்ததும் வராததுமாக என்னைத் திடீர் நங்க?” அம்மாவின் கோபத்திற்குக் காரணம் திரியாமல் வினவுகிறான் பார்த்திபன்.

“நீ ...பொறுப்பில்லாமச் சஞ்சிட்டுப் போனக் காரியத்துக்குத் திட்டாம பின்ன வாழ்த்தியாப் பாடுவாங்க?”

“வாலும் திரியாம தலையும் திரியாம பசினா நீ நங்க கடைக்கிறக் களே விக் கு நான் என்னென்னு பதில் சொல்றது? கொஞ்சம் விளங்கும் படியா சொல்லுங்கம்மா?” பணிவாடன் கடைக்கிறான்.

“காலையில் வலேகைக் குப்போகும் போது உன்னோட அறையில் இருக்கிற ஏர்க்கோனை அடச்சியா....?” முகத்தில் கோபக்கனல் வீசுகிறது!

“ஐயோ....! அம்மா....! அவசரத்தில் ஏர்க்கோனை அடக்க மறந்துட்டனே! என்னை மன்னிச்சிடுங்கம்மா!”

“நான் மன்னிக்கிறது இருக்கட்டும். இப்ப மணி ஏழு. நேற்று இரவு பத்துமணிக் குப் போட்ட ஏர்க்கோன் இருப்பதொரு மணி நேரம் வரையில் வீணா ஓடிக் கொண்டிருந்தது. என்ன செய்யலாம் என்று நீ யே ஒரு முடிவைச் சொல்லு?” என்று அம்மா கோபமாகக் கிறுகிறார்!

